Timişoara, 1895. Anul II. Nr. 278. Luni în 18 (30) Decembre.

DREPTATEA

Apare în fie-care di de lucru la amiadi.

Preţul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 frci). — Numeri singuratici 5 cr. — Tacsa de inserţiuni: 1 cm. □ 1 cr., plus 30 cr. timbru. — Toate abonamentele şi tacsele se plătesc în Timişoara.

Redactor responsabil: Adrian P. Deseanu.

Redacţiunea şi Administraţiunea: Timişoara, cetate, strada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse), Nr. 41. Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4

Pretindem revisiune.

Timişoara, 30 Decembre.

Sub acest titlu diariul partidului poporal »Alkotmány« publică în numĕrul sĕu de probă următoriul articol, pe carele 'l reproducem din cuvênt în cuvênt după cum urmează:

»Suntem creştini. Statul a vătĕmat sufletul nostru, ni-a denegat religiunea. — A adus legi despre stergerea botezului, despre nevaliditatea căsătoriei creştine, legi cu cari noi nu ne putem îndestulí. În botez e mântuirea şi fieşte-care religiune creştină îl consideră de o taină ce nu se poate şterge, şi pe aceasta se basează comunitatea întregului creştinism. Şi căsătoria e taină la credincioşii bisericei catolice şi la cei ai bisericei gr. or., prin urmare înaintea unei mari majorităţi a cetăţenilor patriei noastre, dar' şi la protestanţi s'a legat bisericeşte şi se cuprinde chiar şi în religiunea protestanţilor, fiind-că nici o biserică creştină nu poate învĕţá, că căsătoria nu purcede de la Dumnedeu, şi că religiunea n'are nimica de a face cu familia. Pe instituţiunea căsătoriei creştineşti se basează civilisaţiunea societăţii omeneşti, dreptul familiar al lumei culte, datorinţele bărbatului, egala îndreptăţire a femeei şi creşterea în virtute a copiilor.

Toate acestea statul maghiar le-a denegat şi luat de la noi. Copilul, femeia, întreaga familie a predat-o conducĕtorilor de matricule; bisericile creştine abia mai sunt tolerate, ear' drepturile lor faţă de stat şi familie sunt răpite. Aceasta este, ce pe noi ne doare, ceea-ce nu putem suportá, cu ce nu putem fi învoiţi, şi cu ce învoiţi nici nu vom fi. Nu putem lăsá, ca patria noastră, pe carea nespus de mult o iubim, sĕ se cufunde în mocirla ireligiosităţii şi a imoralităţii. Ungaria a fost întemeiată pe creştinism, de desastrul tatarilor şi al turcilor a scăpat-o creştinitatea ei, dacă nu va fi creştină — nici maghiară n'o sĕ fie. Păgânismul a ameninţat rasa maghiară cu perire, şi adi din nou o ameninţă. Legile cari dĕrimă creştinismul, supun naţiunea noastră dominaţiunei străinilor. Da; fiind-că aduc în duşmănie instituţiunile ţĕrii, statul şi biserica, şi provoacă resbelul guvernului civil contra instituţiunilor bisericeşti creştine. Pe naţiune însaşi au adus-o în duşmănie; cu toate că scris este, că toată ţeara, care devine în colisiune cu sine însaşi — are sĕ peară.

Legile acestea au îndemnat guvernul, ca pentru suprimarea conştiinţelor revoltate sĕ se folosiască de instrumentele siluirei oarbe, ca forţând supunerea, sĕ împămênteniască servilismul şi sĕ omoare libertatea maghiară; ear' fără de acestea Ungaria nu poate sĕ esiste. Dacă legile acestea vor fi aduse la îndeplinire, vor strică în familie vîrtutea, în educaţiune religiositatea, în popor credinţa, cinstea în vieaţă, moralitatea în societatea omenească şi autoritatea în stat, în tocmai, cum otrava consumă corpul. În decurs de douĕdeci de ani a fost compromitată naţiunea maghiară din partea liberalismului, ca acesta sĕ poată aduce aceste legi, acestea resultate ale scârboasei decadinţe a moralităţii publice. Dacă sub influinţa acestor legi poporul maghiar se va mai corupe în decurs de alţi douĕdeci de ani, nu esistă putere pămĕntească, care sĕ'l scape de perire. Dacă ţerile străine nu vor ocupá statul maghiar slăbit, îl vor nimicí duşmanii sĕi interni, altă rasă va intrá în avutul maghiarilor şi va luá de la ei guvernarea, legislaţiunea şi toată puterea publică; ear' poporul jăfuit şi căruia i-s'a răpit religiunea sa creştină, va fi alungat în tabĕra socialismului.

Toate acestea le-am prevĕdut, le-am spus înainte, şi eată, că de ce ne-am temut, se împlineşte. Dar' nu noi suntem causa acestei duşmănii şi a revoltărei poporului, nu noi călcăm legea, nu noi esercităm tirănia, nu noi stricăm ordinea, la toate e causa partidul liberal şi guvernul. Guvernul a edat ordinaţiunea despre botezul copiilor, a întrodus legile politice-bisericeşti, a denumit conducĕtori de matricule, el persecută creştinii.

Multe am suferit. Se pretinde de la noi sĕ suferim molcomi şi dripirea religiunei noastre. Patriotismul ni'l suspiţionează. Cu avutul şi vieaţa noastră datorim patriei; sufletul însĕ nu ni-l'a dat statul, nime nu poate pretinde de la noi sĕ ne lăpĕdăm de mântuirea noastră sufletească.

Suntem siliţi a eşí pe arena de luptă pentru legea noastră creştină şi pentru susţinerea caracterului creştinesc al Ungariei. Cu aceasta datorim nouă înşine, familei, patriei şi Dumnedeului nostru.

Fie-care lege dacă e rea trebue schimbată. Legea numai prin revisiune se poate schimbá legal. Fie-care legislaţiune constituţională e o revisiune continuă. Tot cetăţeanul are dreptul de a cere şi a încercá cu toate mijloacele constituţionale modificarea legilor vătĕmătoare pentru el. Asupra legilor politice-bisericeşti naţiunea nici n'a fost întrebată, deci pretinderea revisiunei e cu atât mai îndreptăţită.

Legile acestea de la început le-am ţinut de rele, în esecutarea lor ne-am convins de rĕutatea lor, susţinerea lor o judecăm de un rĕu fatal; nu ne rĕmâne alta de cât sĕ pretindem revisiunea.

Revisiunea e pacea. Fără revisiune pace nu esistă.»

Românii şi Viena.

(Rĕspuns Dlui E. Brote.)*)

„Mĕ, pe noi ne vor înşelá, ... ne vor înşelá“ — — Aceste cuvinte le diceau unii cătră alţii membrii comitetului în 1848—49. Aceste cuvinte, cari cuprind în sine pe scurt tragedia naţională de la 1848 până la ducerea memorandului (din 1893? Red.) mi-au venit în minte cetind următoriul pasagiu din „memoriul politic“ al Dlui E. Brote,**) fostul vice-preşedinte al comitetului naţional şi „exilat de bună voie“.

„În cursul negocierilor confidenţiale — dice dl Brote — ce s'au făcut la Viena pentru transacţiunea ungurească, drepturile politice ale românilor nu *păreau sĕ fi fost considerate ca jertfe pentru îmblândirea* maghiarilor. Mai multe acte din acelea timpuri dovedesc în mod neîndoios,

*) De şi redacţiunea noastră nu dă nici o importanţă „opului“ dlui Brote, fiind-că nici nu o are, totuşi dăm loc tinerului autor, ca sĕ lumineze pe unii şi alţii, cari poate că vor crede unele şi altele de ale dlui E. Brote. — Red.

**) Cestiunea română în Transilvania şi Ungaria. Bucureşti 1895. Pag. 64.

Foişoara „Dreptăţii“

Unei Magdalene

(de pe pânză.)

Mamă-avuşí arta sublimă,
Tată, pictorul artist,
Şi-ai născut ca Magdalenă
Sĕ te-admire blândul Christ.

El te-a 'mpodobít cu graţii,
Dăruindu-ţí sfântul nimb:
Tu, a nemurirei poartă
I-ai deschis-o lui în schimb.

Petru Vulcan.

Întâia iubire . . .

Stau singur la masă pe gânduri şi tremur
Întâia iubire mĕ tulbură ear',
Din vraja-amintirei trecutele vremuri
Tot vii şi frumoase în minte-mi resar!

— — — — — — — — — — — —

E noapte, şi luna revarsă lumină,
Şi frunzele sună mişcându-se lin,
Grădina de sfinte miresme e plină,
Ear' ceriul de stele frumoase e plin!

Prin liniştea sĕrei un cântec rĕsună,
Şi-i blând şi e tainic de-un farmec doios,
Atâtea ilusii în minte-mi adună . . . . .
Vieaţa-'mi pare un cântec frumos!

În şoapte, cu frică aud cum mĕ chiamă
Iubita . . . mĕ tulbur la dulcele-i vers . . .
Mĕ-apropiu . . . şi singur nu pot sĕ-mi dau seamă:
Cum inima-mi bate şi tremur în mers!

Robit de frumseţa şi ochii femeii
Cu dornice braţe cuprind'o uşor . . .
De flori în tăcere se scutură teii,
Ne-'ngroapă, ne-'nbată, cu farmecul lor!

— — — — — — — — — — — —

Stau singur la masă pe gânduri şi tremur,
Şi faţa în palme plângênd mi-o afund . . .
Aşa's de frumoase trecutele vremuri,
Dar' câtă durere în ele ascund?!!

Emiliu Sabo.

că Împĕratul continuă a păstrá bunăvoinţa sa românilor şi căută sĕ ajute consolidarea lor politică.

Chiar din forma şi din cuprinsul decretelor împĕrăteşti se vede destul de lămurit, că în cercurile curţii unirea plănuită a Transilvaniei cu Ungaria nu erá înţeleasă ca o anexare simplă şi necondiţionată a Transilvaniei, care sĕ contribue la sporirea teritoriului ungar.“

Nu m'ar surprinde dacă aceste şire ar fi apărut bună-oară în „Tribuna“, mĕ mir însĕ de cutezanţa cu care a îndrăsnit Dl Brote sĕ păşiască înaintea unui public distins şi adânc cugetătoriu, ca cel german, cu o afirmaţiune atât de riscată. Cugetă oare dl Brote, că calitatea sa de „vice-preşedinte“ şi de „exilat de bună voie“ îl dispensează de a observá legile logicei şi 'i dau privilegiu de a nesocotí evenimentele istorice?

Deoare-ce pasagiul amintit stă în strînsă legătură cu aşa numita „politică tradiţională“, asupra căreia însĕ nu toţi suntem de acord, aflu de lipsă a mĕ pronunţă niţel şi în aceasta privinţă; apoi a înşirá câteva date şi „acte“ din acelea timpuri, cari dovedesc în mod neîndoios, că Împĕratul „continuă a păstrá bunăvoinţa sa românilor“ — după cum se esprimă Dl Brote, ca sĕ ne convingem şi noi despre esistinţa şi gradul acestei bunăvoinţe.

Privitoriu la amintita „politică tradiţională“ eată ce ḑice Bariţiu*):

„În staturi monarchice constituţionale, de cari până în acest veac al 19-lea erau foarte puţine în Europa, popoarele învaţă de la un timp înainte sĕ distingă între potestatea Monarchului, între a corpului legislativ, pre cum şi se cunoască sfera de activitate a ministerielor.

Din aceste puncte de vedere la noi mai domneşte în multe capete confusiunea tristă. Anume între români sunt mii de inşi, cari şi după anul 1860 mai aşteaptă toate numai de la monarch“ . . .

Fiind-că frasa „politică tradiţională“ în discuţiunile jurnalistice a fost de unii cu predilecţiune folosită şi considerată drept un argument „zdrobitoriu“, mĕ simt necesitat a o analisá, ca sĕ vedem: dacă ea are un înţeles, şi dacă ea merită importanţa ce i-s'a dat? Resultatul analisei ar fi următoriul: Conceptul politicei eschide absolutaminte ori-ce „tradiţionalism“. Politica, ca ştiinţa esigenţelor, trebue sĕ ţină cont de schimbarea împregiurărilor, şi dacă aceasta schimbare e esenţială, atunqi politica urmată pân' aci încă trebue modificată.

Şi, deoare-ce împregiurările în continuu se schimbă, urmează naturalminte, că una şi aceeaşi politică, fără nici o modificare, e cea mai mare absurditate. Din cele espuse pân' aci cred, că ori-cine e convins, că *„politica tradiţională“ e un non sens, e o prostiă* (sit venia verbo).

Într'adevĕr mare trebue sĕ fie la noi neorientarea politică, dacă cu astfeliu de frase poţi seduce publicul!

Sĕ trecem acum la actele „de bunăvoinţă.“ Primul, pe care 'l înşiră dl Brote, e înfiinţarea metropoliei gr. orientale (1864). Despre acest act de bunăvoinţă eată ce cetim în istoria lui Bariţiu tom III pag. 152:

„În aceleaşi ḑile se aruncâse românilor încă şi altă *unghiţă* din Viena: *Un patriarchat românesc.* Toate acestea cu *scop de a ne trage în senatul imperial*, etc. Ne ţineau foarte simpli şi tĕmpiţi la cap. Dar' ce sĕ mai ascundem mâţă 'n sac? Se aflau şi între noi unii găgăuţi.“ (Mai esistă şi astăḑi. — Aut.)

Vedem deci, că *interesul* şi nu bunăvoinţa a fost motorul, ce i-au condus. Pentru lămurirea acestei cestiuni trebue sĕ ştim, că pe intrarea ardelenilor în senatul imperial se punea atunci foarte mare pond, deoare-ce Ungaria, Croaţia şi Veneţia au refusat intrarea. În privinţa aceasta eată ce scrie şi Bariţiu:

„Sesiunea anuală a parlamentului austriac pe 1863 se deschisese. Din 18 Iuniu şi până la întrarea ardelenilor înaintăse mult cu lucrările sale; s'au trăgănat însĕ desbaterile budgetului general, pentru ca întrând şi ardelenii, sĕ se poată ḑice, că acum parlamentul *este întregit*, prin urmare sĕ fie tractate toate părţile budgetului în numele imperiului întreg, fără a mai aştepta, ca sĕ între şi deputaţii din Ungaria, Croaţia şi Veneţia (cari nici se audă nu voiau despre întrare).“

Se trecem la alt act de „bunăvoinţă“ care, după espunerea dlui Brote, ar culminá în „asigurarea ce i-se făcûse lui Şaguna din *părţile cele mai competente*, despre susţinerea în valoare a drepturilor naţionale câştigate la dieta din Sibiiu din 1863 şi 1864 apoi în descoperirea „durerei“ Majestăţei Sale, că „estraordinarele împregiurări **nu-i mai permit** sĕ facă pentru naţiunea română aceea ce ar fi voit, asigurând tot-odată pe acest demnitariu bisericesc, că nici-odată nu va lipsí a protegiá românii, ear' metropolitul din partea sa sĕ asigure poporul despre bunăvoinţa şi favoarea Majestăţei Sale.“

Noi, ca laici în ale politicei, nu suntem în stare a pricepe întru cât sunt aceste asigurări *„acte* de bunăvoinţă“; însĕ ca sĕ fim şi mai lămuriţi în privinţa acestei *„bunăvoinţe rare“*, aflu consult a întregí conţinutul convorbirei de mai sus, aşa cum s'a declarat însuşi Şaguna într'o conferinţă de inteligenţi, ţinută după adunarea generală a „Asociaţiunei transilvane“ în Alba-Iulia, 1866. Eată ce cetim în istoria lui Bariţiu tom. III. pag. 414.

„Cei mai tineri şi mai ales Bobu (un zelos profesor din Blaşiu) insistă şi mai mult sĕ meargă metropolitul (cu o deputaţiune la împĕratul. — Aut.). Atunci metropolitul Andreiu, luând acea insistenţă de silă morală, 'şi perde paciența, le spune verde: că nu aşteaptă nici un succes favorabil; dar' nici nu se va opune intenţiunilor gubernului şi cu atât mai puţin acum, dupa-ce Esc. Sa înţelesese chiar din cuvintele Majestăţii Sale, că dacă ungurii vor face concesiuni, atunci şi dinşilor li-se vor face; adecă noi vom fi *sacrificaţi fără milă!* Aceste cuvinte circulaserĕ şi în Octombre 1865, pre când erau mai puţin credute. Astă-dată însĕ metropolitul le dete pe faţă aşa cum i-s'au fost ḑis în persoană de către Majest. Sa.“

Aşa dară însuşi Majest. Sa a declarat, — indirect Red. — că vom fi *sacrificaţi*, dar' dl Brote cu toate acestea susţine, că drepturile politice ale Românilor „nu păreau a fi fost considerate *ca jertfe* pentru îmblânḑirea Maghiarilor.

Tot ca acte de bunăvoinţă figurează la dl Brote şi pretinsa stăruire a Majestăţii Sale, „ca la revisuirea legii de uniune din 1848 sĕ se cumpenească şi sĕ se considere interesele ambelor ţĕri.“ Voiu fi prevenitoriu faţă de dl Brote şi voiu mai adauge eu încă un aşa numit *„act de bunăvoinţă“*, pe care dl Brote pe lânga tot zelul — cum se vede — l'a uitat din registrul sĕu. Acest act, care — poate — dintrĕ toate e cel mai classic, se cuprinde în rescriptul împĕrătesc, în care se permite întrarea deputaţilor ardeleni la dieta de încoronare a Ungariei, şi sună:

„Primind Eu, ca Transilvania sĕ fie representată în acea dietă, o fac aceasta declarând limpede, că prin aceasta valoarea şi puterea legilor emanate până acum întru nimic n'au sĕ fie alterate.“ Nu-i voarbă, mĕreţ act de bunăvoinţă, prin care se asigură legile votate de dieta din Sibiiu şi sancţionate de împĕratul. Mărimea acestui act de bunăvoinţă va eşi însĕ mult la iveală, dacă luăm în considerare, că prin alt rescript, din 20 Iuniu 1867, au fost *cassate şi anulate toate conclusele şi legile dietei* din Sibiiu. Şi acest rescript, ca şi cel precedent, e subscris de însuşi Majestatea Sa.

*) George Bariţiu: Părţi alese, etc., tom. III., pag. 185.

Austro-Ungaria.

Deschiderea dietelor provinciale din Austria. Sâmbătă au fost deschise dietele provinciale austriace din Austria de jos, Bohemia, Galiţia, Austria de sus, Craina, Styria, Moravia şi Gorita-gradişca. Deschiderea dietelor din Austria de jos şi Bohemia a fost foarte sgomotoasă; mai ales în dieta din Bohemia, locuitoriului conte *Thun* cehii noi i-au făcut multe neplăceri. Când adecă după cuvêntul de deschidere al mareşalului ţerei, principele *Lobkovitz*, s'a ridicat în scopul de a vorbí locţiitoriul conte *Thun*, deputatul dr. *Engel*, fără de a cere cuvêntul l'a întrerupt, adresându-i următoarele cuvinte: „Declar în numele conprincipianilor mei, că aderenţii partidului nostru nu vor ascultá vorbirea locţiitoriului. Ţinuta noastră o vom desvoltá-o la desbaterile budgetare.“

Cuvintele aceste au provocat un zgomot foarte mare. Din partea cehilor noi se audiau espresiuni ca: „Nu ne trebue un astfeliu de locţiitoriu! Afără cu el! Daţi afară pe pĕcătosul!“ etc. Mulţi dintrĕ deputaţi îl ameninţau chiar cu pumnii, ear' deputaţii *Gregr* şi *Vasaty* i-au adresat trecênd pe lângă Thun cuvinte de tot atăcătoare.

După acestea cehii noi au părăsit cu toţii sala şi nu s'au re'ntors, până locţiitoriul nu şi-a terminat vorbirea.

În clubul cehilor noi s'a luat hotărirea de a părăsí sala în totdeauna de câte-ori va vorbí locţiitoriul conte Thun, ear' interpelaţiunile de a nu le adresá locţiitoriului, ci deadreptul guvernului.

Apponyi şi Ugron. Din incidentul sĕrbătorilor de Crăciun şi în preajma anului millenar acesti doi corifei oposiţionali au ţinut sĕ tragă vĕlul de pe toate fărădelegile actualului sistem de guvernare, făcênd atenţi pe detentorii puterei sĕ se re'ntoarcă la r e s p e c t a r e a l e g i l o r, sub care condiţiune Apponyi îmbie chiar pace partidului guvernamental. „L e g e a şi d r e p t u l, r e s p e c t a r e a l i b e r t ă ţ e i o m e n e ş t i şi c e t ă ţ e n e ş i i; nimic altceva“ — cere Appony, pentru ca şi oposiţiunea sĕ participe cu deplină mulţumire la sĕrbările millenare.

Toate ḑiarele din capitală se ocupă cu articolul acesta. Cele oposiţionale 'i dau importanţa articolilor de Pasti („Husvéti czikkek“) ai lui *Deák*, ḑicênd, că pre cum articolii lui Deák au inaugurat o nouă fasă în luptele maghiarilor pentru redobândirea constituţiunei, aşa şi articolul acesta formează un nou punct în vieaţa politică a Ungariei. Ḑiarele guvernamentale 'l tractează însĕ în ton arogant şi resping pacea propusă.

Remarcăm din acest articol vre-o câteva constatări, cari au cu atât mai mare importanţă, cu cât le face Appony, despre care se ḑice pretutindenea între maghiari, că e „a nemzet elfogadott vezére“ — conducĕtoriul acceptat al naţiunei. Reflectând la abusurile comise la alegerile de deputat din Nitra, Stomfa şi Giralt ḑice: „Acest sĕrman popor îndură şi se supune şi mai departe; dar' pentru ce? chiar numai pentru aceea, *pentru că cu coasa şi sapa nu poate dá năvală contra mannlicherelor;* motiv moral supunerea sa nu mai are şi nici nu mai poate avĕ; frica i-a rĕmas, ori doară i-s'a şi mărit; dar' a vorbí de respectare şi iubire, după astfeliu de esperimente, e simplu ridicol.“ . , .

„ . . . aceste volnicii sistemisate, aceasta continuă strivire a drepturilor de libertate, se 'ntêmplă în numele şi 'n interesul liberalismului!“ — etc.

La cas, că aceasta pace va fi respinsă, Apponyi face responsabili pentru urmări pe cei cari o resping. Tonul articolului este calm, aşeḑat, după cum de regulă sunt toate vorbirile lui Apponyi. Nu însĕ tonul din articolul lui *Ugron.* Acesta a scris un articol de Crăciun în „Nemzeti Hirlap“, în care înfocatul sĕcuiu nu lamentează, nu cere, şi nici mână de pace nu întinde partidului liberal, ci a m e n i n ţ ă, ear' ameninţarea sa atât în ton cât şi în conclusiune este una din cele mai grave, cu cari se poate ameninţá afară de cadrele revoluţiunei.

Eată ce ḑice şeful partidului independist:

»Dacă şi mai departe rabiază (dühöng) volnicía la alegerile de deputaţi, dacă neruşinatele abusuri comise nu vor fi pedepsite, dacă pe calea tiraniei ministrii vor merge şi mai departe şi vor continuá distrugerea constituţiunei, — eu şi amicii mei, partidul ce nu cunoaşte tĕrguiri, veritabilul partid independist şi 48-ist, ne vom adresá naţiunei şi o vom provocá s ĕ p ă ş i a s c ă p e t e r e n u l o p o s i ţ i u n e i p a s s i v e ş i p â n ă l a r e s t a b i l i r e a s t ă r i l o r c o n s t i t u ţ i o n a l e **sĕ nu plătiască dare, sĕ nu deie cătane.“**

Eată cum înţeleg maghiarii „p a s s i v i t a t e a“.

România.

Revisuirea constituţiunei. *„Adevĕrul“* susţine a fi informat din isvor autentic, că revisuirea constituţiunei este definitiv hotărită în cercurile guvernamentale. Ceva mai mult: Regele sprijineşte călduros ideia revisuirea pentru a se dá drepturi politice dobrogenilor.

Regele stărue sĕ se facă tot soiul de îmbunătăţiri în această provincie, pentru a o pune la adăpostul intrigelor muscăleşti şi bulgăreşti şi pentru a stîrpí nemulţumirile locale.

Într'o întrevorbire avută cu un personagiu oficial, Suveranul a declarat, că ţine mult, ca portul Constanţa sĕ fie gata în trei ani, apoi ajungênd la cestiunea politică, a cerut informaţiuni asupra chipului în care ar fi compuse colegiile electorale în Dobrogea şi a luat note amănunţite de tot ce i-s'a spus.

După câte ştim — scrie „Adevĕrul“ — cestiunea revisuirei Constituţiunei va fi agitată în Cameră chiar în sesiunea viitoare şi va cuprinde 3 puncte:

1. Darea drepturilor politice dobrogenilor;
2. Modificarea legei electorale;
3. Inamovibilitatea magistraturei.

Străinătate.

Ucigaşul ca preşedinte. (S o f i a 29 Decembre). Ulterior se constată, că congresul convocat de comitetul macedonean de aici şi-a ales de preşedinte pe *Tufecciev*, identic cu ucigaşul lui Vulcovici în Constantinopol, şi pe care şi Stambulov pe patul de moarte 'l numise de ucigaşul sĕu.

Căderea Zeitunului. (C o n s t a n t i n o p o l, 29 Decembre). Rapoartele oficiale constată, că numai casarma a câḑut în posesiunea trupelor turceşti, Zeitunul însuşi însĕ şi acum e în mâna insurgenţilor. În urma acestei constatări toţi ambazadorii şi-au renoit ofertul de a întreveni la insurgenţi ca pacificatori.

Se dă pe faţă. (Londra, 28 Decembre.) Corespondentul din Petersburg al ligei armene raportează, că *Lobanov* a declarat deputaţiunei armene, că dacă cel puţin trei mari puteri vor dá ţarului mandatul de a pacifică provinciile Asiei-mici, ţarul va ocupá provinciile spre a face ordine, în tocmai cum Austro-Ungaria a ocupat Bosnia şi Herţegovina.

Nou credit african. (Roma, 29 Decembre). Guvernul va cere pentru espediţiunea în Africa un nou credit de 20 milioane, fiind-că cele 20 milioane votate deja nu sunt de ajuns.

Ferdinand începe eară comănăcirile. (Sofia, 29 Decembre.) Principele Ferdinand va călětorí în curênd în Francia spre a cere întrevenirea ducelui de Aumale pentru ca ţarul sě primiască a fí naşul prinţului Boriş. Tot-odată va rugá pe ducele sě intrevină şí la Vatican spre a moiá „non possumus"-ul papei.

Amânarea şedinţelor camerei franceze. (Paris, 28 Decembre.) Mulţi ani sunt de când cabinetelor franceze n'a succes ceea-ce cabinetului *Bourgeois* a succes în anul acesta. Budgetul a fost votat în ambele camere încă înainte de încheerea anului, ceea-ce formá unul dintrě punctele programului acestui cabinet. După resolvarea afacerei budgetului perlamentul şi-a amânat şedinţele până la 14 Februariu.

Cronică.

Timişoara, 30 Decembre n.

Despre dl Vasilie Lucaciu, care Joia trecută a ajuns în Bucureşti şi din partea tineretului a fost întimpinat în mod *demonstrativ*, culegem următoarele observări jurnalistice din România.

„*Adevĕrul*" constată, că d. Dimitrie Sturdza face tot ce-i stă în putinţă spre a pune capět mişcărei naţionale, după ce s'a servit de dînsa ca sě ajungă la putere. Nu-i umilire, nu-i înjosire, nu-i mişelie care sě nu fie făcută sau încercată de d-sa spre a-şi ajunge scopul. Acum d. Sturdza vrea sě înmormênteze Liga Culturală şi fiind-că s'au găsit câţiva liberali cinstiţi, *ca d. Urechiă*, cari se opun la aceasta, d. Sturdza a pus gazetele colectiviste sě-i ameninţe.

„*Timpul*" constată, că *sosirea în capitală a părintelui Lucaciu* a dat foarte bine pe faţă duplicitatea colectivistilor. După cunoscuta lor campanie în oposiţiune, acum, când sunt la guvern, au mers până acolo, în cât n'au lăsat Liga sě iee direcţia manif-staţiunii. La gară, părintele Lucaciu n'a fost salutat de preşedintele Ligei, ci numai de preşedintele secţiunei Bucuresti. „Timpul" încheie arětând deosebirea ce e în această privinţă între conservativi şi colectivisti: conservativii au aceeaşi atitudine, la guvern şi şi în oposiţiune; colectiviştii se desmint şi se fac de rîs de îndată ce trec din oposiţiune la guvern.

„*Lumea Nouă*" vorbind de primirea părintelui Lucaciu, spune:

Erá, cred, firesc, ca un Delavrancea şi toţi acei cari se topiau de durere pentru suferinţele ardelenilor, sě se deranjeze până la gară, pentru a saluta pe *apostolul ideei naţionale*, Lucaciu, eşit de curênd din temniţa de la Seghedin. În zadar aţi fi căutat mutra vre-unuia din acei ce perorau pe tema vandalismelor de la Turda. Adi, când budgetul îi desfată cu piesele lui blonde şi bancnotele lui albastre, — adi idealul naţional e realisat: Kiriţipolo şi Take au pus mâna pe — *Transilvania*.

Din sorginte absolut autorisată aflăm că d. Dimitrie Sturdza *a dat ordine, ca lumea oficială sě facă gol în jurul părintelui Lucaciu* cu prilegiul sosirei acestuia în capitală, ear' foile oficioase sě păstreze tonul rece faţă cu *conducětoriul românilor (?)* de preste munţi.

Nici că se puteá altfeliu, din momentul ce d. Dimitrie Sturdza nu mai e orator la Orfeu, ci prim-ministru al M. Sale Regelui în ajun de a se întâlní la Viena cu d. Goluchovski! O, patriotism şarvalagist, admir consecuenţa ta!

„*Gazeta Poporului*" în Bucureşti face, în chipul sěu, istoricul „Tribunei" din Sibiiu şi voind sě esplice secvestrul pus pe diariu de preşedintele comitetului naţional, dl dr. Raţiu, spune următoarele:

Când L. Albini fu sě introdus ca proprietariu al institutului şi al diarelor, d-sa dě'duse *un act fictiv*, prin care recunoscá că ar datorí sub anumite condiţiuni 19.500 fl. dlui dr. Raţiu, care-i dědu-se în schimb un act *foarte real*, acesta recunoscênd că d-sa nu-i se datoreşte această sumă. În virtutea acelui act fictiv ridică d. dr. Ioan Raţiu pretensiunile sale. —

Conventicul în Braşov. Sub acest titlu cetim în „Gazeta Transilvaniei" următoarele: „Dilele acestea s'au vedut prin oraşul nostru câţiva oaspeţi mai rari, între ei şi insurgenţi, în frunte cu dnii V. Mangra, Bogdan-Duică şi Russu-Şirianul, cunoscuţii meteori „acreditaţi" pe firmamentul politicei româneşti.

Lumea se aşteptá la lucruri mari, se şoptiau multe pe ici pe colo, dar' nimeni n'a fost în stare sě pătrundă în tainele acestui conventicul, care, se dice, s'a ţinut sub preşedinţa protopopului Maier din Sělişte şi sub secretariatul lui Bogdan-Duică. Unde? — nu se ştie, căci cei veniţi în Braşov s'au ferit a vení în atingere cu societatea română de aici.

În privinţa lucrurilor „mari", ce le-au plănuit ni-au venit la urechi următoarele versiuni: Unii dic, că toată alergarea în oraşul nostru s'a făcut, pentru ca dnii Bogdan-Duică şi Russu-Şirianu sě-şi dumeriască amicii asupra misiunilor lor la Peking-Londra-Paris-Bruxella, apoi la contele Zichy în Budapesta şi mai ales asupra întrevorbirilor repeţite ale d-lor cu dl Jeszenszky, ce promiteau, că le vor destăinuí „celor competenţi".

A doua versiune spune, că întâlnirea s'a întêmplat numai în hatîrul dlui G. Bogdan-Duică, care credeá, că pentru insultele verbale în restaurantul Ardeanul şi bătăile de baston în redacţia „Tribunei", ce le-a primit de la dnul Augustini, sě capete absoluţiă de la un preot de mir, dl Dr. Maier, şi unul din cinul călugărosc, V. Mangra.

A treia versiune o vedem rěspândită de foile ungureşti, cari ne spun o istoriă despre secvestrarea „Tribunei" din partea dlui Dr. Raţiu pentru o pretenţiă de 19000 fl. asupra dlui T. Liviu-Albini, proprietarul nominal al foaiei. Sě fi fost vorba aici de „detronarea" lui Raţiu din causa aceasta. Acum „Tribuna" de adi reduce aceasta afacere pendentă la tribunalul din Sibiiu numai la o „afacere curată de drept privat", fără „nici o însěmnătate naţională".

Ce-o fi adevěr şi ce nu din toate acestea vom vedè, dacă vom trăi."

Mausoleu în preţ de două milioane. În cimiteriul Greenwood din New-York decurg lucrările pentru ridicarea unui mausoleu pentru mormêntul tinerului *Mackay*, care murise în Paris cădênd de pe cal şi sfărmându-şi capul de trunchiul unui copac în Bois de Boulogne. Tatăl nefericitului tiner, John W. Mackay, numit regele argintului, şi-a înmormêntat interimal fiul în Paris, ear' acum ridică pe seama lui un superb mausoleu în New-York, ale cărui spese de edificare se urcă la suma de două milioane dolari.

Concerturi şi petreceri. Tinerimea şcolară română gr.-or. din Reciţa pe lângă concursul „corului vocal rom. gr. or. din Reciţa-montană" va arangiá — sub conducerea învĕţătoriului Iosif Velcean — Marţi (a doua di de Crăciun), în 7 Ianuariu n. 1896, în sala hotelului Klemens producţiune teatrală, esecutând piesa „*Irodii*", melodramă în 5 acte. (Arangiamentul şi musica de Iosif Velcean.) Corul vocal va esecutá piesele: 1. „Eată diua triumfală", de ***. 2. „Ursita mea", de N. Stefanescu. 3. „Cisla sau Adunarea bětrânilor", de Porumbescu. — După producţiune dans. Musica lui Alecsa. — Începutul la 8 oare seara. — Preţul de intrare: Rêndul I, II şi III de persoană 1 fl. Celelalte rênduri de persoană 70 cr. Parter de persoană 50 cr.

Corul vocal rom. gr. or. din Chinez (Knéz) arangiază *concert împreunat cu dans* la 26 Decembre 1895 (7 Ianuariu 1896) în ospětaria lui Iosif Kramp din loc, în favorul corului arangiatoriu, cu următoriul *program*: 1. „Motto", musică de T. Bratescu. 2. „Eu mě duc codrul rěmâne", T. Cerne. 3. „Serenada I", T. Bratescu. 4. „Junimea parisiană", N. Adam. 5. „Mândrulită", T. Bratescu. 6. „Florea lui Petac", poesie de I. Grozescu, declamată de C. Roşu. 7. „Hora", musică de T. Bratescu. 8. „Doina", I. Vidu. 9. „Serenada" II, R. Marschner. 10. „Mândruţa", T. Bratescu. 11. „Cisla", C. Porumbescu. — Începutul la 7 oare seara. — Biletul de persoană 50 cr., de familiă 80 cr. — *În pausă se vor esecutá jocurile naţionale „Căluşeriul" şi „Bătuta" sub conducerea vatavului Constantin Roşu din Jadani.* — Ofertele marinimoase se vor cuitá pe cale diaristică.

Regina României şi teatrul naţional. „Epoca" din Bucureşti de la 16 Decembre st. v. scrie între ştirile dilei următoarele:

„Majestatea Sa Regina, spre a dovedí interesul ce poartă prosperărei teatrului nostru naţional, a bine-voit sě iee hotărîrea de a merge regulat odată pe sěptěmână, Marţia, sě asiste la representaţiunile artiştilor români. —

Credem, că societatea bucureşteană va urmá îndemnul Suveranei noastre şi va vení cel puţin în acea di, sě încuragieze pe artistii nostri, cu aceeaşi grabă ce arată pentru trupele străine."

E foarte frumos când suverana ţerei premerge cu esemplu întru sprijinirea artei naţionale, dar' tot-atât de trist e, când un diariu din capitală se vede îndreptăţit a face din acest incident dureroasa constatare, că societatea bucureşteană mai bucuros tinde sprigin trupelor străine, de cât artei române.

Rĕspuns la enciclica papei Leo XIII. Precum am înregistrat la timpul sěu Sanctitatea sa papa Leo XIII din incidentul jubileului aniversării suirii sale pe scaunul Romei a adresat o enciclică în Iunie anul trecut către toată lumea creştină invitându-o la unire cu biserica Romei, ear' la 30 Novembre a adresat o nouă enciclică către bisericile creştine din Orient. La aceste enciclice a rĕspuns Papei biserica cea mare din Constantinopol. În acest rĕspuns biserica orientală conbate înoirile întroduse în biserica apuseană şi întăreşte clerul şi poporul bisericei ortodocse în credinţa primitivă formulată prin cele 7 sinoade ecumenice.

Din public.

Dare de seamă şi mulţămită publică.

La petrecerea de dans, ce au arangiat'o damele române din Timişoara în 26 Novembre n. în favorul copiilor sěraci de la şcoalele confesionale ort. române din loc, au încurs de tot 375 fl. 77 cr; spesele la olaltă s'au urcat la 101 fl. 93 cr., deci a rěmas venit curat 273 fl. 84 cr., adecă: douĕsute şeptedeci şi trei fl. 84 cr. v. a.

I. *Oferte* au întrat:

De la Il. Sa Dl Al. Dessewffy, episcop rom. cath. Timişoara; de la Il. Sa Dl Dr. Iosif Gall, membru al casei magnaţilor, Lucareţ, de la Sp. D. Ioan Darabanth, advocat Vinga, câte 10 fl.; de la Il. D. Zeno Mocsonyi, mare proprietar Bulcs, 5 fl. Dr. Stefan Petrovici, advocat Lugoş şi Ioan Theodorovici, căpitan ces. şi reg. câte 3 fl. Igp Arad, Colonel I. Mihălţian şi Ioan Maximilian sen., paroch Stupini, câte 2 fl. Anton Horvath, director, Ioan Plavosiu prefect sem. Arad, Emil Rădneanţ, oficer din loc, Dna Ana Fercu şi Emeric Andreescu, învĕţătoriu Beregsĕu, câte 1 fl. 50 cr. Nicolae Garoi, advocat Zernest, Ioan Maximilian jun. preot învĕţător Stupini, Pavel Frişcan, preot Giroc, A. Baicu, învĕţătoriu Giroc, câte 1 fl. Ulterior a mai încurs de la dl G. Ardelean, advocat în loc, 3 fl.

II. *Colecte*:

1) Doamnele Valeria Dr. Jurma, Ecaterina Crainic şi Ecat. Ioanovici au colectat suma de 109 fl. 20 cr. În colecta aceasta au incurs oferte şi suprasolviri de la: Dl Emanuil Ungurian 5 fl. Dr. Petru Ţigle 1 fl. 50 cr., Hinterseer U. 1 fl. I. Nagy 1 fl. Dr. Dimitrievics S. 1 fl. Politzer 1 fl. Brüder Deutsch 1 fl. Mühlbach F. 1 fl. Dr. N. N. 1 fl. 50 cr. Thaller L. 1 fl. Dr. Goldmann 1 fl. Dr. Frecot 1 fl. 50 cr. Nedescifrabil 1 fl. Kornis Géza 1 fl. Nedescifrabil 1 fl. Dr. Weiss 1 fl. Bela Lechner 3 fl. A. Kraner 1 fl. Milu 1 fl. 50 cr. Hivatalegylet 2 fl. Dogariu 1 fl. Dr. Weiss Bernát 4 fl. Dna Vasilie Papp 1 fl. 50 cr. Dr. Aurel Cosma 1 fl. Nedescifrabil 50 cr. N. N. 1 fl. H. Uhrmann 1 fl. Keppich H. 50 cr. Mühle 1 fl. Emmer 1 fl. Rieger 1 fl. Bandl 1 fl. 50 cr. Firma „zur Krone" 1 fl. Reinfeld 1 fl. Dr. Steiner 1 fl. Plausich 2 fl. Nedescifrabil 1 fl. Dr. Petrus 1 fl. 50 cr. Dr. Pavel Jurma 2 fl. Elisa Kremer 1 fl. 50 cr. Forgách 1 fl. Elisa Marka 2 fl. Duschnitz L. 50 cr. Nedescifrabil 50 cr. Fr. Leth 50 cr. G. Weiterschütz 1 fl. Sam. Meworach 1 fl. Rudolf Jahner 1 fl. 50 cr. Tedeschi 1 fl. C. Manzer 50 cr. Lucian Crăciun 1 fl. 50 cr. S. Drăgan 50 cr. Ida Gartner 1 fl. 50 cr. N. N. 20 cr. I. Czermak 50 cr. Constantin Argane 50 cr. Nedescifrabil 50 cr. K. Stefanovics 1 fl. Krayer 1 fl. Nedescifrabil 1 fl. Gizella Schneider 1 fl. Dr. Sztura Szilárd 1 fl. 50 cr. Dr. Niámessny I. 1 fl. 50 cr. Stefan Zsivkovits 1 fl. Koch 50 cr. Nedescifrabil 1 fl. Emilia Mály 1 fl. 50 cr. Maria Stefanescu preoteasă Berini, 2 fl. Novotny 1 fl. 50 cr. Kimmel 1 fl. Irma Schlichting 1 fl. Vudy A. 1 fl. L. Horny 1 fl. Cat. Czermak 50 cr. M. Kratochvill 1 fl. Kohn 1 fl. Schelegian 50 cr. Maria Mihailovici 1 fl. 50 cr. I. Rosenthal 1 fl. Ierom Ruschil 1 fl. Nedescifrabil 1 fl. M. Menzer 1 fl. Morin 1 fl. T. P. N. 1 fl. I. Pollak 1 fl. M. Händler 1 fl. Spacil 1 fl. Dr. Karakasevicz 1 fl. 50 cr. Vasilie Crăciun 1 fl. 50 cr. Fabrikshof 2 fl. George Trăilă 1 fl. Brankovics 1 fl. Bantler Ödön 1 fl.

Loteria mică.

— Tragerea de la 28 Decembre n. —

Timişoara:	34	11	13	10	64.
Viena:	7	2	20	75	27.

Posta Redacţiunei.

Dlui „Alimori Mori dr." Redacţiunea noastră ţine, că în timpul present, când duşmanii comuni uşor se leagă de diecesele romane, sě nu le facem acestora şi noi greutăţi mai ales în cause în cari pe calea forurilor competente se poate esoperá repararea eventualelor greşeli. Din acest motiv articolul Dvoastre „Diecesa Lugoşului" nu'l putem publicá, ci la dorinţa Dvoastre vi'l retrimitem „ca sě vĕ încercaţi norocul alt-undeva."

Invitare de abonament

la

DREPTATEA

Cu ḑiua de 30 Novembre a. c. stilul nostru, espiră abonamentele pe acest cuartal şi cele făcute pe luna Novembre.

Rugăm şi invităm pe dnii abonaţi sĕ grăbiască cu renoirea abonamentelor, ca astfeliu sĕ remânem în curent cu espediţia foii.

Abonamentele se fac mai uşor prin mandate postale.

PREȚUL:

pe ¼ de an fl. 2.50

pe 1 lună 85 cr.

Rugăm a se scrie curat şi legibil numele abonentului, locuinţa şi posta ultimă, eventual sĕ se lipească pe mandatul postal adresa tipărită sub carea li-se trimite „Dreptatea.“

Cu stimă

Administraţia foii „Dreptatea.“

Bursa de Budapesta din 28 Decembre 1895.

Datoriă de stat:

Renta de aur ung. 100, 500, 1000 . (sc. de d.)	5%	123.50
„ „ „ „ 10.000 . . . . „	4%	—.—
„ „ coroane ung. . . . . . „	4%	99.50
Obl. căilor fer. orient. 1876 . . . „	5%	126.75
„ „ „ de stat, 1889, aur. „	4½	129.—
„ „ „ „ „ „ arg. „	4½	101.75
Obl. cu premii ung., din 1870, 100 fl. buc. . . .		140.50
„ „ „ „ „ „ 50 „ „		140.—
Obl. de desdaun. regal., am., ung. . (sc. de d.)	4½%	100.75
„ „ „ „ croate . . . „	4½%	102.50
Bonuri rur. ung. . . . . „	4%	96.25
„ „ croate . . . . „	4%	97.—
Obl. regul. Tisei (Seghedin)	4%	143.75
„ hipot. croate, 100	5%	—.—
Asemnatele cas. de stat. 6 luni 100		—.—
Datoria de stat. com., hărtiă, Mai-Oct. . . .	4 2/10	98.75
„ „ „ „ „ Febr.-Aug. .	4 2/10%	98.75
„ „ „ „ arg. Jan.-Jul. . . .	4 2/10%	98.50
„ „ „ „ „ Apr.-Nov. . . .	4 2/10%	98.50
Renta de aur austr. (sc. de d)	4%	122.50
„ în coroane		98.50
Datoria de stat austr. 1854. 250 fl.	4%	149.—
„ „ „ „ 1860. 500 „	5%	147.50
„ „ „ „ 1860. 100 „	5%	158.25
„ „ „ „ 1864. 100 „		198.—
„ „ „ „ 1864. 50 „		198.—
Obl. oraş. Budapesta 1890	4½%	100.15

Bance.

Banca anglo-austriacă 120	170.—
„ pe acţii Budapestană 100	129.50
„ „ „ a capitalei I emis. 100	98.—
„Hermes“ intreprind. de bani 200	—.—
Banca de credit fiumană 80	126.50
„ „ „ gen. ung. 200	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu	435.75
„ „ „ pe acţii Budast. 50	55.—
„ „ „ austriacă 160	—.—
„ „ „ „ din 4 Iuliu	351.50
„ industrială I ung. 150	197.—
„ „ şi comerc. ung. 100	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu . .	112.50
„ croat-slavon. 100	—.—
„ de credit ung. 200	116.—
„ „ „ „ vechiă 100	—.—
„ „ „ „ II emis. 15 Iuliu	241.25
„ comercială ung. pestană 500	1132.—
„ com. şi industr. bpestană 100	—.—
„ de credit fonciar centrală 500	590.—
„ croată de escompt 200	—.—
„ de escompt şi zarafiă ung. 400 K. . . .	—.—
„ „ „ „ „ 15 Iuliu	259.—
„ austro-ungară 600	1000.—
„ „Unio“ 200	—.—

Scrisuri fonciare.

„Albina“, inst. de econ 5%		100.76
Banca civ. de credit Arad 5% 40 ani		101.—
„ „ „ „ „ 5%		101.—
„ „ „ „ „ 5½%		100.50
„ de credit ardeleană 5%		101.—
„ „ „ „ 4½% 40 ani		99.—
„ „ „ „ 4½% 50 ani		98.50
„ credit fonc. din Sibiiu 5%		102.25
„ „ „ „ „ 5½%		—.—
„ „ „ „ „ 6%		—.—
„ „ „ „ „ 4½% em. VI. . .		100.50
„ gen. din Sibiiu 110 5% 31.3 ani		—.—
„ „ „ „ 106 5% 40 ani		—.—
„ „ „ „ III emis 5%		102.25
„ „ „ „ IV emis. 4½%		100.50
„ I. de credit din Timişoara 5%		102.—
„ I. „ „ „ „ 4½%		99.50
Împrumut. băncii ung. hipotec. 4%		128.50
Obl. c. fr. bulg.	6%	122.—
„ cu prem. sêrb. 100 fr.	3%	40.—
„ „ „ „ „ „ (stamp. austr.) .	3%	40.75
„ soc. p. reg. Temeş-Bega	5%	140.—

Sorturi private.

Împrumutul oraş. Viena din 1874, 100	174.50
Sorţuri din Buda 40	60.—
„ „ „ (st. austr.) 40	61.—
Sorturi reun. „Jó-sziv‘ 2	3.30
„ „ „ (st. austr.) 5	3.50
„ crucea roşie 5	12.—
„ „ „ (st. austr.)	12.50
Obligaţiunile basilicei 5	9.75
„ „ (st. austr.)	10.25
„ crucea roşie italian. 25 lire . . .	12.75
„ „ „ „ (st. austr.) . .	13.—
Instit. de cred. austr. 100	198.—
Crucea roşie austr. 10	19.—
Sorţi Pálffy 40	59.20

Monede.

Galbenul ces. şi reg. tesc.	5.95
„ „ „ „ verig.	5.93
„ austr.-ung. de 8 fl.	9.92
„ de 20 franci	9.93
20 marce	12.25
Lira de aur turcească	—.—
Argintul austr. şi ung.	—.—
100 marce germ. în papir	61.25
„ „ „ de bancă pr. 31 Iuniu . . .	—.—

Tergul de producte din Budapesta.

(Preţurile de la 28 Decembre 1895.)

Specia	Cualitatea	Preţul per 100 kgr. de la	Preţul per 100 kgr. până	Cualitatea	Preţul per 100 kgr. de la	Preţul per 100 kgr. până
Grâu Bănaţan vechiu . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bănaţan „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bănaţan „ . . .	78	6.60	6.65	79	6.70	6.75
Grâu Bănaţan „ . . .	80	6.75	6.80	81	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.55	6.60
Grâu de la Tisa „ . . .	78	6.75	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Tisa „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ reserv	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ „	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bpestan „ „	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu Bpestan „ „	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu de la Alba „ . . .	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Alba „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.60	6.65
Grâu de Bacica „ . . .	78	6.70	6.75	79	6.80	6.85
Grâu de Bacica „ . . .	80	6.85	6.90	81	—.—	—.—
Secară nouă, pr. . .	70—72	5.05	5.10	—	—	—
Orz nou	60—62	—.—	—.—	de nutreţiu		
Orz nou	62—64	—.—	—.—	de vinars		
Orz nou	64—66	—.—	—.—	de bere		
Ovĕs vechiu	39—41	6.85	7.20	—	—	—
Ovĕs nou	39—41	—.—	—.—	—	—	—
Porumb vechiu	75	5.05	5.10	străin		
Porumb nou	73	4.75	4.80	—	—	—
Porumb vechiu	—	—.—	—.—	Bănăţan		
Porumb nou	—	—.—	—.—	—	—	—
Rapiţă nouă	—	—.—	—.—	Bănăţan		
Hirişcă vechiă	—	—.—	—.—	—	—	—

Publicaţiune.

În hotarul comunei **Cormeniş** (comit. Solnoc-Dobâca), depărtare de 12—14 chilometri de la gara Restoci, se află de

vîndare ori esploatare

o pădure în estensiune de 920 jughere (à 1600 stângeni □).

În vecinătate, pe hotarul **Buzaşului** se mai află de vîndut spre **esploatare** o pădure în estensiune de 600 jughere.

În ambele păduri sunt 23 mii bucăţi lemne de **stejar,** în grosime de 20—40 centim., — ear' restul sunt lemne de **fag alb** (pentru parchet, scânduri, etc.), circa 80 mii bucăţi, în grosime de 35—80 centim.

Dej, luna Decembre 1895.

Dr. Teodor Mihali
advocat şi proprietar.

138 (1—3)

Slivoviţă de Bănat,

premiată cu **diploma de onoare, medaila de aur** şi **hors concurs,**
din **căzănăriile** lui

CÂMPIANU & SMEU

Prigor (Banat). 132 18—25

Deposite: Viena, IV Wiedner Gürtel Nr. 20, — Bucureşti, Calea Griviţei Nr. 117.

(Sĕ caută representanţi români în oraşe mari pentru Austro-Ungaria).

S'a tipărit în tipografia Heinrich Uhrmann în Timişoara.